

TMMOB

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI

İZMİR ŞUBESİ HABER BÜLTENİ YIL: 2 SAYI: 24 EYLÜL-EKİM 1990

YÖK VE LAİKLİK

Ülkelerin gelişmesinde önemli etkenlerden biri de eğitimidir. Eğitim sorununu çözemeyen ve çağdaşlaşırılmayan ülkelerin gelişmesi olanaksızdır. Üniversitelerimiz yeni öğrenim yılına çok ağır koşullarda başlamaktadırlar.

YÖK, başta öğretim üyesi ve öğrenciler olmak üzere

toplumun önemli bir kesimi tarafından benimsenmiyor. Ama YÖK hala üniversitelerin yakasını bırakmıyor.

Öğrenciler dernek kuramıyor, eleştiri yapamıyor, açığıcası konuşamıyorlar.

Öğretim üyelerinin bilimsel araştırma yapma olanağı sağlanmıyor.

Her şeyin ötesinde, toplumumuz önemli bir tehlike ile karşı karşıyadır. Bu tehlikenin adı , İRTİCA dır. Artık içinde bulunduğumuz koşullarda LAİKLİK'in savunmasına geçilmiştir. Bugünkü koşullar on yıl önce 12 Eylül'le birlikte oluşturulmuştur.

Gerçekten de 12 Eylül'ün ürünü YÖK 'le birlikte, üniversiteler toplumun gelişmesini önlemeye çabalayan birer kurum haline gelmişlerdir. Her şeyin sorumlusu gösterilen üniversitelerde bir taraftan eğitim lise düzeyine indirilirken, diğer taraftan birlerce öğretim üyesinin 1402 sayılı yasa kullanılarak işlerine son verilmiştir.

Bugün açık olarak görülen ilköğretimden yüksek öğretime kadar, eğitim ve öğretimin her aşamasında Aydınlar Ocağında oluşturulan Türk - İslam sentezinin daha önceden belirlenen bir plan çerçevesinde adım adım uygulandığıdır.

12 Eylül Yönetimi din derslerinin zorunlu olma koşulunu 1982 Anayasası'na koyarken, imam - hatip mezunlarının Harbiye haricinde her fakülte ve yüksek okula kayıt yaptırma olanağını da tanıyarak, ülkemizin eğitim ve öğretimine en büyük darbeyi vurmuştur.

Son on yılda etkin çevrelerin büyük desteğiyle eğitim politikası ya dine ya da paraya dayandırılmıştır. Maddi durumu iyi olanlar paralı eğitim yoluyla , yoksul kesim ise kendileri için tek seçenek olan imam - hatip okullarına çocuklarını göndermektedirler.Halkın önemli bir kesimi yoksul olduğundan imam hatip okullarına giden öğrenci

Devamı 3. sayfada

SAVAŞA HAYIR

İkinci Dünya Savaşı'nın üzerinden tam 45 yıl geçti. Tarihe en büyük savaş olarak geçen İkinci Dünya Savaşı, 5,5 yıl sürmüş, yaklaşık 50 milyon insanın ölümüne neden olmuş ve bir çok kent yerle bir edilmiştir.

Savaşın olduğu yerde, ölüm, açlık, yokluk ve insanlık dışı her türlü olumsuzluk vardır. Bu yüzden savaşların bir daha olmaması istenmiş ve bu amaçla Birleşmiş Milletler Örgütü kurulmuştur.

Ne var ki, bölgesel savaşlar Uzak Doğu'daki Vietnam Savaşı'ndan en yakınıımızdaki İran-İrak savaşı ile günümüze kadar sürmektedir.

Bölgesel savaşların gelişmiş ülkelerin silah satışını artırabilmeleri amacıyla teşvik edildiği düşünülmektedir. Bunun en son örneği Irak'ın Kuveyt'i işgal etmesidir.

İrak'a başta Avrupa'nın en gelişmiş ülkeleri olmak üzere Çin ve SSCB'den önemli ölçüde silah uygun koşullarla satılmıştır. Böylece Irak'ın Kuveyt'i işgali için gerekli olan başlangıç koşulları oluşturulmuştur.

Diğer taraftan, tüm dünyada olan biten her şeyi izleyebilen ABD, her nasılsa Irak'ın Kuveyt'i 100 bin kişilik bir orduyla işgalini öğrenememiş, bilememiştir! Ama Irak'ın Kuveyt'i işgali ile birlikte ABD gelip Suudi Arabistan'a, yani Orta Doğu'ya oturmuştur.

Bu durum ABD'nin Orta Doğu için yazmış olduğu senaryonun birinci bölümünün başarıyla gerçekleştiğini göstermektedir. Senaryonun ikinci bölümünde neler var? Bizim bildiğimiz bu senaryoda Türkiye'nin olmaması gerektirir. İkinci Dünya Savaşı'nın dışında kalabilen Türkiye, bugünde Orta Doğu'da her an çıkabilecek savaştan uzak kalmalıdır.

Anayasa'nın 92. maddesi uyarınca TBMM tarafından hükümete savaş hali ilanı izninin verilmesi, bu iznin kullanılmasını gerektirmez. Çünkü, halkımızın büyük çoğunluğu savaş istemiyor. Halkımız savaşın demokrasiyi, insan hak ve özgürlüklerini ve sağlığını yok eden büyük tehlikelerin başında geldiğini biliyor ve bu yüzden savaşa karşı çıkıyor.

Körfez krizinin başlamasıyla Türkiye'de olumsuz gelişmeler, ihracattan turizme ve akaryakıt fiyatlarına kadar kendini gösterdi.

Savaş halinde ise, ortaya çıkacak her türlü olumsuzluklar Türkiye'yi zor koşullar içine atacaktır.

Biz, insanımızın savaş korkusu olmaksızın barış ve sağlık içinde yaşamasından yanayız. Bu nedenle "Yurtta Barış, Dünyada Barış" istiyor ve "SAVAŞA HAYIR" diyoruz.

EMO GECESİ

Odamız sosyal etkinlikleri çerçevesinde her yıl Kasım ayı içerisinde düzenlediğimiz Geleneksel Yemekli Gecemiz 24 KASIM 1990 Cumartesi günü Ankara Gemisinde yapılacaktır. Saat 20.00'de başlayacak gecemize katılmak isteyen üyelerimiz davetiyelerini Şubemizden temin edebilirler.

Şubeden Haberler...Şubeden Haberler... Şubeden Haberler... Ş

● EMO KOORDİNASYON TOPLANTISI YAPILDI

EMO Merkez, Şube ve Bölge temsilciliklerinin yönetim kurulu üyelerinin katıldığı III. EMO Koordinasyon toplantısı 8-9 Eylül 1990 tarihlerinde Bursa Şubemizde yapıldı. EMO çalışmaları, TEK'deki gelişmeler ve mali durumun görüşüldüğü toplantıda TEK'deki gelişmelerle ilgili ülke çapında rapor hazırlanması kararlaştırıldı.

● UŞAK TEMSİLCİLİĞİNDE GÖREV DEĞİŞİMİ

Şubemize bağlı Uşak İl Temsilciliğinde görev yapan temsilcilik grubumuzun görevlerinden ayrılmaları üzerine Yönetim Kurulumuz Temsilciliğe Süleyman ARIOĞUL yardımcılıklara ise Galip DURU ve İlhami KOZAK'ın atanmasını kararlaştırılmıştır. Yeni temsilcilik grubuna görevlerinde başarılar diler, son 2 dönemdir görev yapan Temsilci Eyüp ULUYOL ve Temsilci Yardımcıları Galip MIDİK ile İrfan DUKUL'a özverili çalışmalarından ötürü teşekkür eder, katkılarının bundan sonra da sürmesini dileriz.

● TURGUTLU BELEDİYESİ İLE TEKNİK İŞBİRLİĞİ PROTOKOLU İMZALANDI

Turgutlu ilçesindeki yapı ve tesislerin teknik kurallara uygun olarak projelendirilmesi, sağlam, kullanışlı ve ekonomik olarak üretilmesine yönelik olarak Turgutlu Belediyesi ile Odamız arasında teknik işbirliği protokolu imzalandı. 10 Ekim 1990 tarihinde yürürlüğe giren protokol ile fenni mesuliyet hizmetlerinde denetimine başlanması karara bağlanmıştır.

● ASANSÖR SEMİNERİ DÜZENLENDİ

Şubemize bağlı Denizli temsilciliğimizde üyelerimize yönelik olarak düzenlenen seminer 6-7 Ekim 1990 tarihlerinde yapıldı. Sn. Mehmet Çelimli ve Sn. Namık Onmuş tarafından sunulan seminerde asansörlerin projelendirilmesi, tesis ve bakımı, periyodik denetimler konusunda katılan üyelere bilgi verildi.

● ALPET MESLEK İÇİ EĞİTİM SEMİNERİ TAMAMLANDI

ALPET'te görev yapan üyelerimizin katıldığı seminer 17-27 Eylül 1990 tarihleri arasında Aliağa'da yapıldı. Katılan üyelere katılım sertifikaları verilen seminerde, kablolar, manevra, sigortalar, trafo, koruma, ölçme, topraklama, kesici ve ayırıcılar ile iş güvenliği konuları işlendi.

● İL KOORDİNASYON KURULU TOPLANTILARI

TMMOB'ye bağlı odaların İzmir birim yöneticilerinin katıldığı kurul, 19.09.1990 tarihli toplantısında, Ziraat Mühendisi Odası İzmir Şubesi eski Başkanı Halil Ekrem Arkayın'ın vefatı üzerine diğer gündem maddelerini ileri bir tarihe erteleyerek yalnız cenaze törenini ve yapılması gerekenleri görüştü. 03.10.1990 tarihinde tekrar toplanan kurul,

- * 10-14 Eylül çalışma haftasının genel değerlendirmesi
- * Lokal çalışmaları
- * Meslek örgütleri ile ortak toplantılar ve etkinlikler
- * Halil E.Arkayın'ın vefatı üzerine
- * İ.K.K. Sekreteriyasının belirlenmesi
- * Demokratik üniversiter eğitim üzerine çalışmalar, konularını görüştü.

● KEMERALTI'NDA DENETİMLER BAŞLADI

İzmir'in özelliklerini bünyesinde barındıran tarihi Kemeraltı bölgesinin yangına karşı korunabilmesi amacı ile İzmir Büyükşehir Belediyesi İtfaiye Müdürlüğü ile Odamız denetimlere başladı.

İl incelemeler sonucunda Kemeraltı'nda bulunan işyerlerinin topraklama tesislerinin yetersiz olduğu, buşonlu sigortalara tel sarıldığı, ek alıcılarla akım kapasitesinin üstüne çıkıldığı ve elektrik sondurum projelerinin bulunmadığı gözlenmiştir.

Denetim sonucunu basın toplantısı ile kamuoyuna duyurulacaktır.

● K.D.V ORANLARI ARTTIRILDI

Mühendis hizmetlerinde uygulanacak KDV oranları 25 Eylül 1990 tarih ve 20646 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan tebliğ ile 15 Ekim 1990 tarihinden geçerli olmak üzere artırılarak % 11'e çıkarılmıştır. KDV oranları yine aynı tebliğe göre 1 Aralık 1990 tarihinden itibaren de % 12 olarak uygulanacaktır.

● TEST HİZMETLERİ

Çalışma programımızda odamızın meslek ilgi alanımızda daha güçlü olabilmesine yönelik olarak laboratuvar çalışmalarına ağırlık verileceğini, öncelikle test ve ölçü aygıtları edinmeyi amaçladığımızı belirtmiştik.

Şubemiz son dönemde teknik donanımları arttırarak yağ dielektrik test cihazı ile sekonder röle test cihazlarını da edinmiş olup kamu ve özel kurum ve kuruluşlara test hizmeti üretmeye başlamıştır.

1990 yılı sonuna kadar test ücretleri şu şekildedir:

Dialektrik yağ dayanım testi:

Yağ numunesinin odamıza getirilmesi durumunda : 30.000.-TL.

Numunenin odamızca alınması durumunda:200.000.-TL.

Sekonder röle testi :

Birinci ölçüm için : 200.000.-TL.

Sonraki her ölçüm için : 100.000.TL.

Topraklama testi :

İlk üç ölçüm için : 200.000.-TL.

Sonraki her ölçüm için : 30.000.-TL.dir.

● BÜLTEN İLAN BEDELLERİ

Şube yönetim kurulumuz 1 Ocak 1990 tarihinden geçerli olmak üzere İzmir Şube Haber Bülteni ilan bedellerini yeniden belirledi. Karara göre tam sayfa 1.000.000.- TL 1/2 sayfa 500.000.-TL., 1/4 sayfa 250.000.- TL. olarak değerlendirilecek.

Şubeden Haberler...Şubeden Haberler... Şubeden Haberler... Ş

● ELEKTRİK TARİFELERİ YÖNETMELİĞİ YAYINLANDI

3 Ekim 1990 tarih ve 20654 sayılı Resmi Gazete de Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığınca yeniden düzenlenen elektrik tarifeleri yönetmeliği yayımlandı. Yayımlandığı tarihte yürürlüğe giren yönetmelikten isteyen üyelerimiz Şubemizden temin edebilir.

● ÜYELERİMİZE DUYURULUR

Odamızın düzenli ve sürekli hizmet verebilmesi siz üyelerimizin üyelik ödentilerini zamanında ödemesi ile olanaklıdır. 1990 yılı için aylık 2.000.-TL. olan ödentilerinizi en yakın EMO birimine veya T.İş Bankası Alsancak Şubesi 5941 nolu hesaba yatırabilirsiniz.

● BÜLTEN DEĞERLENDİRME TOPLANTISI

Üyelerimize toplumsal sorunlarla ilgili oda görüşmelerini sunmak, mesleki konularda güncel bilgilerin ulaştırılmasını sağlamak, üyelerimizin oda çalışmalarına daha etkin katılımını sağlamak amacıyla şube düzeyinde çıkardığımız haber bültenimizin yayına başladığı tarihten bu yana izlediği yayın politikası ve içeriği hakkında bir değerlendirme toplantısı yapılması kararlaştırılmıştır. 8 Kasım 1990 Perşembe günü saat 17.30'da şubemiz salonunda yapılacak toplantıya tüm üyelerimizin katılımını bekliyoruz.

● ELEMEN ARAYANLAR

* İzmir Demir Çelik Fabrikası Aliağa'da kurulu bulunan fabrikada görevlendirmek üzere askerliğini yapmış, İngilizce bilen Elektrik Mühendisi arıyor Başvuru: Fehmiye Çelik Tlf: 9 . 543 . 62783 (4 Hat)

● HALİL EKREM ARKAYIN'I YİTİRDİK

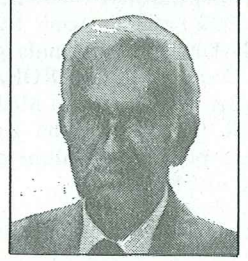
TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Ege Bölgesi

Şubesi eski Başkanı Halil Ekrem Arkayın'ı yitirdik.

1928 Aydın doğumlu Arkayın, Ankara

Üniversitesi

Ziraat Fakültesini bitirdikten sonra çeşitli kamu kuruluşlarında görev yaptı. 12 Eylül sonrası zor dönemde Ziraat Mühendislerinin örgütü Z.M.O'da İzmir Bölge Şubesi Yönetim kurulu başkanlığını üstlenen Arkayın bu görevi 8 yıl başarı ile yürüterek, Ziraat Mühendisliği mesleğinin korunması ve gelişmesinde büyük çaba ve katkılarda bulundu. Evli ve 3 çocuk babası Arkayın, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde bir süredir tedavi görüyordu. 19 Eylül 1990 günü yitirdiğimiz Halil Ekrem Arkayın'ın onurlu yaşamı tüm insanlığa ışık tutacaktır. Ailesine ve teknik eleman topluluğuna başsağlığı dileriz.

YÖK VE LAİKLİK 1. sayfadan devam

sayısının büyük oranda artmasına neden olmuştur. Yapılan incelemelere göre, yüzde 91'inin mesleğini terkettiği imam hatip liseleri 1989-1990 öğretim yılında 150 bin mezun vermiş ve ancak 9 bini din adamı kadrosunda iş bulabilmiştir. Geriye kalan 141 bin imam hatip mezunu ya yüksek öğrenime devam etmekte ya da amacı dışında istihdam edilmektedir. Böylece din eğitimi görmüş belli düşüncedeki insanların belli yerlerde çalıştırılması dolayısıyla "kadrolaşma" bilinçli olarak yapılmaktadır. Bugün orta eğitimde müdür ve müdür yardımcılarının yüzde 50'si din dersi öğretmenleridir.

Daha geçen yıl Siyasal Bilgiler Fakültesi mezunları "Mezuniyet Mevlidi" yapmışlardır!

Bütün bu planlı programlı çalışmaların arkasında Laik devletin çökertilerek din devletinin kurulmasını düşleyen insanlar ve örgütler bulunmaktadır.

Muammer AKSOY, Çetin EMEÇ, Turan DURSUN ve Bahriye ÜÇÖK'ların cinayetleri laikliğin ne kadar büyük tehlikeyle karşı karşıya olduğunu göstermektedir.

İşte bu koşullarda üniversitemize önemli görevler düşmektedir. Üniversiteler toplumun öncüsü olmalıdır. Bunun için zaman yitirmeden YÖK yasası iptal edilerek yeniden çağdaş bir yaklaşımla ele alınmalıdır. Böylece ülke sorunlarından ayrı düşünemeyeceğimiz üniversitemizin çağdaşlaşması sağlanabilir. "Ülkemizi ileriye götürecek olan ortaçağ düşüncesi değil, bilimsel düşüncedir" anlayışıyla üniversiteler çağdaş eğitim düzeyine getirilmelidir.

Çağdaş üniversite mali, idari ve bilimsel özerkliğe sahiptir.

Çağdaş üniversite de öğrencilerin toplanma ve tartışma özgürlüğü vardır.

Çağdaş üniversite ortaçağ karanlığına karşıdır ve Laikliği korumamanın bir yolu çağdaş üniversiteleri kurmaktan geçmektedir.

YÖK kapansın, çağdaş üniversiteler açılsın.

ÇALIŞANLARIN SENDİKALAŞMA SORUNLARI VE DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİNİN YERİ

İzmir İl Koordinasyon kurulunca düzenlenen 10 - 14 Eylül Çalışma Haftası etkinlikleri çerçevesinde Odamızın Kimya Mühendisleri Odası ile birlikte düzenlediği panel 14 Eylül 1990 tarihinde İzmir Büyükşehir Belediye Meclis salonunda büyük bir katılımla gerçekleşti. Panel konuşmacı olarak Doç.Dr. Meryem KORAY, KMO Başkanı İhsan KARABABA ve eski Yeraltı Maden-İş Sendikası Başkanı Çetin UYGUR katıldılar. Şube Başkanımız Nihat ÖZGÜL'ün yönettiği panelimizin altını çizdiğimiz konuşmalarını sizlere aktarıyoruz.

Oturum Başkanı Sayın Nihat Özgül'ün açış konuşması :

10-14 Eylül günleri arasında Çalışma Haftası düzenlenmesi kararı uyarınca İzmir İl Koordinasyon Kurulu tarafından bildiğiniz gibi Pazartesi gününden itibaren başlayan bir çalışma etkinliği içinde bulunmaktayız. Bu etkinliğin bugünkü programına çalışanların sendikalaşma sorunları ve demokratik kitle örgütlerinin yeri ile devam ediyoruz. Acaba 12 Eylül darbesi çalışanlara neler getirdi neler götürdü ve bugün çalışanların içinde bulunduğu durum nedir? Demokrasi ve sendikal haklar açısından nedir? Çalışanlar deyince birçok kategori akla gelmektedir. Memurlar açısından nedir, işçiler açısından nedir? Bunları irdelemeye çalışacağız.

Şimdi ilk konuşmacı olarak Sayın Meryem Koray'a soruyoruz içinde bulunduğunuz koşullarda çalışanlar yönünden demokrasi ve sendikal haklar nedir? Buyrun sayın Koray.

Doç.Dr. Meryem Koray'ın konuşması :

Herşeyden önce böyle değerli bir kitle karşısında konuşmaktan büyük kıvanç duyduğumu ve sizin buradaki katılımınızla yoğun ilginizi gördüğüm içinde ayrıca sevindiğimi söylemek isterim.

Demokrasiyi tanımlamam gereksiz sanıyorum. Herkesin bildiği bir şey yani bilinen anlamda halkın yönetmesi kendi kendini ama bu nasıl olacak? Temel hak ve özgürlüklerin gelinen klasik demokrasi işlememiş neden? Çünkü insanlar yasalar önünde eşit, çünkü insanların herkesin bir oy hakkı var, ama insanlar bu eşitlikten diğer bazı koşulların eşit olmayışı nedeniyle yeterince yararlanamıyorlar. İşte o nedenle başka bir takım haklar ve özgürlükler bunların bütününe sosyal ve ekonomik hak ve özgürlükler diyoruz. Bunların varlığı işte biraz önce söylediğimiz özgürlüğü, temel hak ve özgürlükleri yaşanılır olma adına ve göreceli olarak eşitsizlikleri, göreceli de olsa yaşatmak adına var, nedir örneğin bir tanesi örgütlenme hakkıdır. Neden? Sistem içerisinde yeterince güçlü değildirler. Ancak örgütlenerek biraraya gelerek haklarını kullandıkları zaman ekonomik olarak güçsüzlüklerini kapatarak bir duruma gelebilirler. Sendika hakkı bu bakımdan demokrasilerin bugünkü ayrılmaz bir parçası çoğulcu demokrasi çoklu çıkarların örgütlenmesine olanak veren bir demokrasi yine sosyal hak ve özgürlüklerdeki örgütlenme hakkına bitiştiriyoruz bunu, sosyal hak ve özgürlükler bununla bitmiyor. Örneğin; kadının, çocuğun güçsüz kesimlerin korunması sosyal güvence sisteminin yavaşlaşması hatta yönetime katılma haklarının verilmesi. Çeşitli kesimlerde en başta da çalışanlarda böyle devam ediyor. Üçüncü kuşak haklar var, bugün konuşulan, bunlarda çevre hakları, çevre korunması, kadınların eşitliğinden söz ediyoruz. Çoğulcu demokrasi içerisinde sendikaların önemli bir işlevi var. Sendikalar ilk ortaya çıkışlarından itibaren demokratikleşme üzerinde durmuşlar. Örneğin; İlk isteklerinden biri

genel oy hakkı olmuş. Yani siyasal bir mücadele vardır kökenlerinde, partiler, birinci çalışma ve mücadele alanlarını oluştururken örgütlenme hakkını elde etmek için yaptıkları mücadele ve buna bağlı olarak kurdukları sendikalarda mesleki çıkarları adına bir mücadele alanını oluşturmuşlardır. Dolayısıyla bir işçi hareketi kavramı vardır. İşçi hareketi de iki kanatta siyasal mücadele de ve sendikal örgütlenme de bu savaşı vermiştir. Bu yüzden birbirinden ayrılmaz bu iki mücadele bir hareketse bir oda bir meslek grubu değilse sadece sendikalar zaten yalnız üyeleri adına bir mücadele yapamazlar, toplumsal dönüşüm istemek zorundadırlar. Toplumsal dönüşüm olmadan da zaten mesleki yeterince koruyamazlar.

Ekonomik sistem onun yanında siyasal sistem toplu pazarlığın yerini, rolünü belirliyor. Bundan zaten sınırlı olarak yararlananlar bile ekonomik işleyiş nedeniyle bu yararlarının zaman içerisinde nasıl yok olduğunu görüyorlar. 1980-1984 arasında nasıl sendikal hakların askıya alındığını görüyorlar. Yüksek hakem kuruluna nasıl bağımlı olduğunu görüyorlar. Şimdi bu durumda sadece mesleki sendikacılık yapmak ne olacaktır? Örneğin 1980 öncesi 70 başlarında yapılan bir araştırma var sendikal işçiler arasında % 60'ı siyasal mücadeleyi gereksiz buluyor. Ben çok merak ediyorum acaba şimdi bu araştırmayı yapsak nasıl bir oranla karşılaşırız? Bu bizim belki aldığımız her ne kadar bir musibet bin nasihattan iyidir anlamında belki aldığımız olumlu bir ders olacak. Müdahaleci kapitalizm sosyal piyasa ekonomisi üretim açısından dediğim gibi kapitalist ekonomiyi denetleyen, dizginleyen, sınırlayan bir sistem getirdi. Nerede? Üretimde bir de üretimin bölüşümü var bir dağıtım var işte o dağıtımda da ayrıca sendikalar örgütlenme hakları başlıbaşına roller oynadılar. Sosyal hakları yaşanılır kıldılar. Eşitlik diyoruz çünkü batı toplumu eşitlik diyor bu kavramı dediği andan itibaren sizin onu savunmanız için araç veriyor elinize, tabii örgütlenmeyi de kolaylaştırıyormuş yalnız hakkı vermemiş kolaylaştırmış. Gidin bir batı toplumuna herhangi bir konuda örgütleneceğinizi söyleyin bir takım finansal destekler yer verme şu bu gibi destekler bulursunuz çünkü insanların örgütler içerisinde haklarını ve çıkarlarını koruduklarına inanılır doğru olanda bu zaten, şimdi bu bakımdan siyasal demokrasiyi herkes istiyor toplumumuzda. Her ülkede ekonomik açıdan güçlü olan iktidardadır bu değişmez bir kuraldır. Şöyle ya da böyle seçimleri partileri etkileme yollarını bulurlar. Cumhuriyetin karikatür dizisinin altında Behiç Ak mıydı emin değilim bir karikatür çizmiş. Bir sürü insan yan yana yüzler ve altında biz ne yapabiliriz. Oysa o kadar insan bir araya geldiğinde tabii yapacakları şeyler var. İşte bunu düşünmek işte bunu düşündürmek için vatan-

daşlık bilgisi hak ve özgürlüklerin ilk başta öğretilmesi ve sonra bunu arayan insanlar yetiştirilmesi çok önemli. Türkiye'nin koşullarında haklar ve özgürlükler sisteminin bilinçli olarak yerleşmesi gerekiyor ve bütün bunlarla birlikte özellikle demokratik hak demokratik kitle örgütlerinin ekonomik olarak iktidarı elinde tutanların pek fazla vermeye yanaşmayan iktidarın karşısında bir güç olarak mücadelesi gerekiyor. Neden çok partili sisteme geçildi? 1961 anayasası çoğulcu bir demokrasi istiyor. Hemen 1963'te sendikalar toplu sözleşme grev-lokavt yasası, 1971'de biliyorsunuz yaşanan özgürlüklerin kısıtlanması bir muhtıra olayı ile birlikte hemen anayasa da değişiklik. Çalışanların örgütlenme, sendika kurma hakkı olan hüküm işçiler aleyhine değiştirildi. 1980 de işte gelen askeri darbe ve sendikal hakların askıya alınması 1982 anayasası ve yasaklı demokrasiye geçiş 1983 yasaları, geçiş sürekli olarak gündemde böyle durumda 1989, 90 larda veya önümüzdeki 90 lı yıllarda elimizdeki hakları her alanda kullanmaya çalışarak çabalarıyla ama bir takım uzlaşmalarla sağlayarak neden? İşte sosyal demokrasiyi isteyecek olan kimler? Bu soruya kimler evet yanıtı vereceklerse onlar arasında uzlaşma, onlar arasında politaların, söyleşilerin belirlenmesi çünkü böyle bir uzlaşma olmaksızın bu güç dengisini ekonomik gücü elinde bulunduranlardan toplumun geniş kesimlerine doğru geçirmek. O kadar kolay değil bu, bir toplumsal dönüşümdür klasik demokrasiden sosyal demokrasiye. Bu nedenle burada güçlerin birliğine ve uzlaşmaya gerek var. 12 Eylül'ün 10. yılını kutladığımız mı diyeceğim andığımız mı diyeceğim nasıl, hangi sözcüğü kullanacağımı bilemiyorum, bir hafta içinde bulunuyoruz, geçmişteki dersler nelerdir, sendikalar için demokratik kitle örgütleri için bizler için biraz bunları düşünmekle doğru uzlaşmalar içinde olup, doğru politikalar saptayıp adım adım aşama aşama önümüzdeki gelişmeleri belirlemek için çaba harcamamızda büyük yarar var hatta gereklilik var diyorum.

Başkan : Sayın İhsan Karababa uzun yıllar hem teknik elemanlar sendikası ikinci başkanlığını yaptı. Uzun süre Kimya Mühendisleri Odası Genel Başkanlığını yürüttü, önemli bir deney birikimi var. Bu nedenle gerek 12 Eylül öncesi mühendis odalarında, meslek odalarında olan mücadeleyi ve meslek örgütlerinin sendikalaşmadaki rolü üzerine gerek 80 öncesi gerekse 80 sonrası perspektif içersinde konuyu ele almasını rica ediyorum.

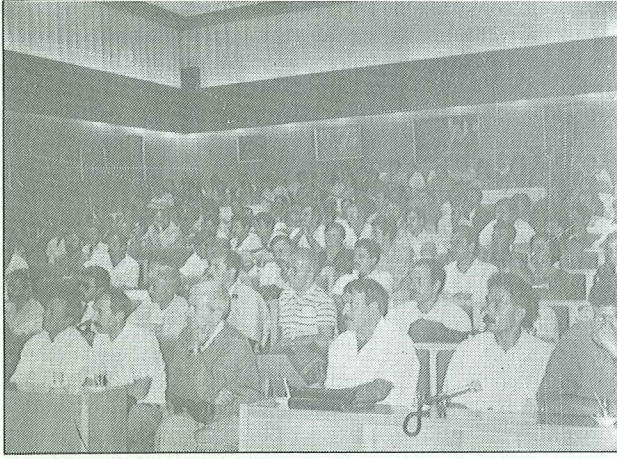
İ. Karababa : Teşekkür ederim sayın Başkan, Ben de Sayın Koray gibi salonda bulunan topluluktan mutluluk duyduğumu dile getirmek istiyorum. Bu güne kadar özellikle 12 Eylül'den sonra çok cılız geçen toplantılar vardı. Şu anda kıvanç verici bir olay artık sorunlarımızı daha sıcak bir şekilde yaklaştığımızın bir göstergesi olarak kabul ediyorum.

12 Eylül'ün marifetinin 10. yılını doldurmuş bulunuyoruz ve bu 10 yılı da hergün 24 saat yaşayarak bütün insanlarla beraber, bütün insanımız yaşadığı ve bugüne geldik. 12 Martın önderi safca tabirde bulunmuştu dediği: sosyal uyarılar ekonomik gelişmeyi geçti, durdurmak gerekiyor. 12 Eylül'ün lideri daha bilinçli olduğu için kimlere hizmet ettiğini kamufle etmeye çalışıyor. Buradan aslında gelmek istediğimiz nokta üst yapı nasıl olmuş kısaca değinmek istiyorum. Çünkü üst yapı dediğimiz siyasi, hukuki, kültürel, sosyal yapının oluşması. Ülkemizde ülke insanlarımızın kendi çabasıyla, güçlerini ortaya koyarak yönetim aşamasına geçmemiş, bürokratların getirdiği bir üst yapı oluştu. Daha sonra sanayiciler, ufak sermaye kesimi kendi çıkarları doğrultusunda bir yapılanmayı gündeme getirdiler. Bizdeki yapılanmalar asıl yapıyı oluşturacak düzeye erişmemiş. Ülkemizin temel hak ve özgürlüklerle tanışması ülkemizde 61 Anayasasıyla geldi. 61 Anayasası bizlerin yahutta çalışanların sınıf ve katmanların zorlamasıyla bicimlendirmesiyle oluşmuş bir yapılanma değil. 60

yıllarının sonlarına doğru ikinci yarısından sonra memur sendikaları kurulmaya başladı. Bir teknik eleman sendikası vardı. Sendikayı kurduktan sonra hedeflerimizi gündeme getirdik. Dedik ki işverene büyük adaletsizlikler var çalışanlar arasında eşitlikler bozulmuş düzeltilsin istiyoruz dedik. Sonra meslek odaları biliyorsunuz kuruluşları 62 anayasasından önce, fakat son derece ilginç maddeleri vardı. Meslek odaları ülke yararına gördüğü konuları işlemek kamu yararına görmediği konular üzerinde mücadele etmek hakkına sahipti. Bu hakları ne dereceye kadar kullandı, meslek odalarının güncel olması o dönemde çok yankı yapması, ürettiler çalıştı ve toplu sesi gündeme getirdiler. Sendikaların hakları genişledi sendikalar mücadelesinin yakın geçmişi biliniyor. Bunun gibi dernekler, örgütler bir hayli gelişme sağladılar. Şimdi bu gelişme neyi getirdi, başta söylediğim gibi bu gelişme üst yapıyı zorlamaya başladı. Artık iktidara biz de talip olmak istiyoruz ki doğal gereği örgüt politikası yapmak zorundadır. Doğal hakkıdır demokrasinin parçasıdır. Bu gelişmeler toplumda yansıma buldu, toplumsal muhalefet yükseldi, bir noktaya geldi, gelmeye başladı. Çok bilinçli olduğu için bu kesimin hareketini daha önce gördüler bunu durdurmak istediler. Bütün mesele sermaye sınıfının egemenliğini kayıtsız şartsız kabul ettirmekti. Bizim de Türk insanımızda bir deneyimi olmadığı için özümseyemediği için demokratik mücadelenin dışarı itilmesi kolaylaştırıldı. Örgütün temelindeki birinci şey insandır, onun için insan unsurunu yok etmeye çalıştılar. Korkuyu sevgi gibi insan yüreğinin bir parçası yaptılar. Meslek örgütleri üzerine düşeni yapmaya çalışıyor, refah önlemleri alındı en önemlileri işte zorunlu üyelik kaldırıldı, on yıllık gibilerinden sınırlar kondu, üst örgütün genel kuruluna katılmak için en önemlisi de kamu yararına gördüğü konular üzerine mücadele engellendi, yasaklandı. Demokrasinin temel örgütleri olan dernekler ve örgütler üst ilişkileri ortadan kaldırıldı. Demokrasi kendi varlığını ve halkın çıkarlarını koruyabilmek için, teminat kurumları kurmak zorundadır, bu teminat kurumları dediğimiz kurumlar işte bizim baskı aracı dediğimiz meslek odaları, sendikalar, dernekler bunlarsız zaten demokrasi olmuyor. Sendikayı kurmak sendikaya girmek mücadelenin örgütlü mücadelenin bir başlangıcıdır. Onun önünde bir kere hakların genişletilmesi var. Anayasada engel yoktur sendika kurulabilir diyoruz ama acaba İLO standartları yeterli standartlar mı? O zaman ikili boyut gündeme geliyor. Evrensel mücadele, ülke çapında mücadele sendikal hakların gelişmesi, geliştirilmesi demokratik hakların gelişmesi ayrıca dünyadaki bu gerici hareketlerin önüne geçilmesi bu da geniş bir çalışmayı gündeme getiriyor. Geleceğimizi kurtarmak için çalışmak ve örgütleri güçlendirmeye çalışmak zorundayız. Söyleyeceğim bu kadar teşekkür ederim.

Başkan : Sayın Uygur gerek sendika kurucusu olarak ve gerekse genel başkanlığı yapması nedeniyle işçi kesimi içindeki 12 Eylül öncesi gelişmeler ve şu andaki duruma bir perspektif içinde bakıp genel bir değerlendirme yapmasını rica ediyorum.

Ç. Uygur : Merhaba, yıllardır tartışılan konu yine gündemde yine tartışılıyor, ama sorunun çözümü doğrultusunda eylem yok, sorunun çözümü doğrultusunda mücadele yok, yakınma var, şikayet var, bugünkü panelin konusunda sendikalaşma panelini düzenleyen örgütlerin T.M.M.O. ları Birliğine bağlı odalar olmuş olmasının getirdiği birde ağırlıklı mühendislerin sendikalaşması doğrultusundaki olaydan dolayı sendikalaşma talebi ama nasıl olacak ne tür bir mücadele ne tür bir yol izleneceği doğrultusundaki tartışmalarla başlaması gerektiği inancındayım. Ama yine de bir kez daha gerek işçiler gerekse devletin politikalarını hayata geçiren kesim olarak tanımlanan memurlar açısından sendika olayını bir tarihsel gelişimi ve sonucuyla çok kısa aktarmaya çalışacağım. "Müttefikimiz ve dostumuz ABD sendikalar kurulmasını is-

temektedir derhal sendikaları kuracaksınız; kapıdan çıkarlarken "ha unutmayın" der "ismi de konuldu Türk-İş" der. İcazetli kuruluş sendikal yapı, sendikal örgütlenme olayı o sendikaların gerçek sahipleri olanların kendi mücadeleleriyle yarattığı bir yapı olarak doğmuyor. İktidarlar kendi geleceklere açısından bu yapılara gerek duyduğunda kendileri veriyorlar sınıfa sınıf olma bilincinin getirdiği mücadele yasaktır, o bilincin kazanılması da yasaktır, devleti idare edenler siyasi iktidarlar ne verilerse o kadarla istifa etmelidirler ve Türk-İş'in doğuşu Türkiye'deki sendikal hareketin doğuşu da budur. 1961 Anayasasının çıkışı olayını dikkate alalım. Ekonomik anlamda ve toplumsal anlamda tıkanmış ve ordu devreye sokulmuştur ve bir yukarıya sıçramanın gerekliliği olan bir takım demokratik hak ve özgürlükler 1961 Anayasasında yer almıştır. Bu sınıfa siyasi parti kurma hakkıdır. Bu sınıfın örgüt sendikalaşma hakkıdır, grev hakkıdır, toplu sözleşme hakkıdır ancak bu haklarını, işte getirenler bu olayları getirirken ülkedeki egemen sınıf diyebileceğimiz sermaye sınıfının istemleriyle de çelişerek getirmektedir. 2 Ekim 1961 Anayasasına bağlantılı olarak getirilmekte olan sendikalar yasası grevli toplu sözleşme hakları Avrupa'da bu haklara sahip olanların uzun ve kanlı mücadeleleri ve direnişleriyle kazanılmıştır. Ama ne var ki Türkiye egemen sınıfın kendi sınıf bilincinden bile yoksunluğu hemen bu haklara saldırmayı gerektirmiştir ve işçi memur ayrımı gündeme gelir ve işçilere toplu sözleşme hakkına evet ama memurlara grevli toplu sözleşme yasak denilmiştir. Ama burada ilginç bir gelişme vardır. Sendikal hakkın kazanılması aşamasında belirleyici olabilecek bir etkinliği işçi sınıfı bu hakların ortaya çıkmasında çok defa bu haklara sahip çıkmaya bu haklara sarılmaya başlar. Ama ne varki 12 Eylül 1980 Türkiye'de ekonomik siyasal toplumsal anlamdaki tıkanmanın sadece Türkiye'nin kararı değil evrensel boyutta bir kararı olarak çözümlemenin gerçekleşmesi anlamında bir kez daha devreye sokulmuş olması ve devreye giren ordunun bu hakları ortadan kaldırma doğrultusundaki kısa ve net adımları karşısında aynı işçi sınıfından ses çıkmamıştır. 12 Eylül'de Türkiye'deki toplumun tüm demokratik hakları ellerinden alınmıştır. En büyük saldırıyı da alan işçi sınıfıdır. Neden işçi sınıfıdır? Çünkü üretken bir sınıftır. Peki işçiler bu gelenlere karşı niçin direnemişti? İşte bütün bunların bir nedeni de düzenden kaynaklanan, sistemden kaynaklanan sorunların bir diğeri olan kendi içinden kaynaklanan sorunlardır. Yani sendikal örgütlülüğünden kaynaklanan sorunlardır. Girilecek olan ekonomik ve demokratik mücadele örgütselliğin ne olduğunun dikkate alınması önemlidir ve içinde bulunan koşullara uygun olarak politik mücadeleyle birlikte iç içe sarmaş olmuş bir biçimde yürütülmek zorundadır. Başka çıkış yolu yoktur.

Bugün artık sendikalarda sendikal demokrasi yoktur. 12 Eylül devlet sendikacılığını yaratmıştır. Dikkat edin en alt

birimleri olan şubelerin kongrelerine bile işçiler katılma hakkından yoksundurlar. Şu anda özelleştirme olayına karşı direnen işçilerin, TEK işçilerinin, örgütünün yönetimi görevden alabilmek için TES-İŞ Genel Başkanı olağanüstü kongre yapıyor ve söylediği söz şu pazar günü genel kurulda bu sendikamın yönetimini içinde birkaç muhalifide temizledikten sonra tek başıma alacağım ve muhalefet eden başta İstanbul özelleştirmeye direnen işçilerin sendika yönetimini görevden alacağım diyor ve bugün Türkiye'de sendikalarda sendika demokrasisi de yok. Örgütlenme sorununun bizzat sahibi olan memurlarsa memurların, işçilerse işçilerin kendi sınıf bilinçleriyle kazanmaları gerekli olan hakkın en geniş bilgileriyle donatılması bu bilgileri onlara taşıması vesorunun çözümü için bizzati onların devreye girmesi, budur örgütlenme. Memurlar yeni sendika kuruyor duyuyoruz, 10 kişi sendikayı kuruyor gidiyor, valiliğe dilekçe veriyor, sendika kuruldu diyor. Bu değil, böyle örgütlenme değil. Savaşa hayır diyoruz, peki gereğini yerine getirebiliyormuyuz. Yok o zaman memurlar sendikalaşmak için yola çıkan memurlar toplu sözleşmelerini bağışlamak için yola çıkan işçiler savaşa karşı da çıkmak içinde ayağa kalkmak zorundadırlar. Dolayısıyla bu hakkın alınması salonlarda değil gerçekten, işyerlerinden başlayıp sokakları alanları doldurarak demokrasi mücadelesinin içine bizzati katılarak sağlanabilir inancındayım. Teşekkür ederim.

Başkan : Şimdi sayın panelistlere soru sormak isteyen arkadaşların hemen hangi paneliste ne sormak istediklerini almak istiyorum.

Buyrun kendinizi de tanıttirmısınız?

Soru : Ben belediye işçisiyim. Sorum şu; Kamu çalışanlarının uzunca bir süredir özellikle son zamanlarda güncellenen sendikal mücadelesi var. Bu mücadelede konuşmacının Sayın Uygur'un da belirttiği gibi 10 kişi bir araya gelip yani kendi iradeleriyle kurduğu ve yasallığını ilan ettiği bir sendikalaşma modelimi, yoksa gerçekten kamu çalışanlarının öğretmene öğretmen, belediye memuruysa belediye memuru onların gözünde cebinde meşrulaşan bir sendikalaşma anlayışı mı? Yani meşruluk ve yasallık sendikada ilişkisini açıklamasını istiyorum, bir de 12 Eylül'ün tüm çalışanlar üzerindeki etkilerini biliyoruz önümüzde bir savaş krizi yaşanıyor, olası bir savaş tehlikesinin tüm çalışanlar üzerindeki olumsuz etkileri neler olabilir ne gibi çalışmalar gündeme getirebilir?

Başkan : Teşekkür ederiz. Buyrun Sayın Uygur, biraz kısa olursa seviniriz.

Ç. Uygur : İkinci sorudan başlayayım, aslında savaş başladı, savaşın bombaları düşüyor, ekmeğin fiyatına düştü, ulaştırmaya düştü, benzine düştü, ama hala savaşa hayır demekten öte gidemiyoruz. Demokratik kitle örgütlerinin işlevleri sadece ve sadece yüceleri olanların demokratik ve ekonomik haklarını sağlamak gibi sınırlı değildir. Bu hakların alınması doğrultusundaki mücadele bir anlamda politik anlamdaki bir mücadeleyle de iç içedir ve dolayısıyla savaşa karşı olmak onların bu karşı olmanın gerekli eylemleri de bir görev olarak üzerlerine yüklenmektedir, bu TMMOB'nindir, bu sendikalarındır, bu halk evlerinin görevidir, öğrenci örgütlerinin görevidir. O nedenden dolayı memur örgütlenmesi diye tanımlayabileceğimiz sendikalaşma olayının daha başlangıç aşamasında örgüt demokrasisi hayata geçirilmelidir, daha başlangıç aşamasında bu bilinç bütün memurların örgütlenme yeni o demokratik talebin sahipleri olanların hepsinin kavraması, hepsinin bu hakkın alınması doğrultusunda bilinçli bir biçimde mücadeleyle çekilmesini gerekli kılmaktadır. Böylece kendi yaratacağı örgütselliğinin örgüt demokrasisini daha başlangıç aşamasında gerçekles-

tiyecektir ve örgütünü yarattığı anda artık çıkarıyoruz dediğinde örgüt devlet kapısına giderken işte 20 kişilik bir kurucuyla değil binlerle gitmek zorundadır. Neden? Açık açık bu devlete ya beni işten at ya da benim bu haklarımı teslim et demektir. Bu nokta yakalanmalıdır. Bir ülkede demokrasi son kısıntılarıyla ortadan kaldırılıp tek bir insanın dudaklarına ve elindeki kaleminin ucuna gelecek teslim ediliyorsa sendikalaşma doğrultusundaki mücadele bu olumsuzluklara karşı da bir mücadele olarak sürdürülmek zorundadır ve dolayısıyla en geniş kitle sorunun gerçek sahipleri sorunu çözmek için yola çıkmalıdır. Teşekkür ederim.

Başkan : Biz teşekkür ederiz. Buyrun kendinizi tanıyın.

Soru : Meli, malı gibi gereklilik sözcükleriyle tanımlamalar yapıldı ama hala bu yapılmalı, edilmeli olayı aşamıyor, pratik anlamda bu nasıl aşılacak? Tabela sendikacılık istemiyoruz dedik, örgütü sendika belediye memurları açısından az önce okunan mesajınızda nasıl bir sendika hedeflendiği özetlendi. Uzun dönemli mücadele gerekli, çünkü grevli, toplu sözleşmeli sendikalı hak için yasal düzenlemeler gerekiyor. Peki memurlar pratik anlamda bunu nasıl aşacaklar? Çetin Uygur hocam bu konuda bizi aydınlatırsa seviniriz.

Ç. Uygur : 1980 öncesinde TMMOB'de 1974 yılında Maden Müh. Odası genel sekreteri ve bir dönemde TMMOB'un çok kısa bir sürede genel sekreterliğini yaptığım süre içinde başlatılan bir çalışma vardı ve 80 öncesinde oldukça başarılıydı. Bu çalışma TMMOB'un iş yerleri düzeyinde temsilcilikler kurması olayıydı ve bu işyeri temsilcilerinin çalışması için de mühendis ve mimarların ve sadece mühendis ve mimarların değil tüm teknik elemanları kapsayan bir sendikal örgüt çalışmasında yürütülüyordu. Örgütlenme olayı şöyle olmak zorundadır. Var olan demokratik kitle örgütleri olarak meslek örgütü olarak TMMOB ve ona bağlı odalar üyelerinin çalışmış oldukları işyerlerinde işyeri örgütlerini kurmak ve bu örgütlerinin en üst düzeyde TMMOB'de merkezleşmesini dikey olarak sağlamak zorundadır. İşyerlerinde sendikal örgütsellik doğrultusunda ki mücadelede en duyarlı olan mühendis ve mimarla, teknik elemanlar yani tekniker, teknisyen, yüksek tekniker düzeyindeki arkadaşlar da dahil olmak üzere duyarlı olan arkadaşlar işyerindeki örgütülükler biçimindeki örgütülükleri kendileri yaratmalıdır. Bu çalışma bir anlamda mühendis ve mimarların, belediye memurlarının, maliye çalışanlarının, hastane çalışanlarının, doktoru, hemşiresi, ebesi, sağlıkçısı onların sendikal örgütselliğinin nerede olacağı sorusuna da cevap verecektir. Yani bir yanlışlık özellikle yapılabilmektedir. Memur sendikası yoksa var olan işçi sendikasına mı katılacağız diye. Sendikal bilinç yani bu demokratik talep bilince çıkarılmadıkça kitlelerin önüne işçi sendikasında mı örgütleneceği, yeni memur sendikası mı kuracağız sorusu getirilmemelidir. Getirilmesi demek bu mücadelenin parçalanması demektir. Bu sorunun cevabı sendikalaşma doğrultusunda örgütlenme ve mücadelenin içinde bulunmalıdır. İşçilerle, mühendisler, memurlar sendikalaşma doğrultusundaki mücadelede birbirlerine omuz verdikçe, birbirlerini tanıdikça olayı çözümünün ne olduğuna da cevap gelecektir. Ama olay orda mı burda mı örgütlenme değil öncelikle demokratik kitle örgütleri olarak bu demokratik talebin kazanılması mücadelesini üstlenmek, işyerleri düzeyinde duyarlı, kararlı arkadaşların oluşturacağı işyeri birimlerini yaratmak, o birimlerini yaratmak, o birimlerin en üst düzeydeki dikey örgütlenmesini TMMOB'ne bağlamak ve de işyerindeki bütün mühendis arkadaşlarını bütün teknik elemanları sendikal bilinç kavramak. Ama bu sadece kendini bu kadar basit sınırlar içine sokma-

malıdır. Bu örgütülük kendi demokratik örgütülüğü ile birlikte mesleki anlamdaki sorunların çözümünde artı Türkiye'nin bugün yaşanan bir özelleştirme ekonomik ve siyasal ortamında konusunda tavrın ne olması gerektiği konusunda da bilgilenecek, öğrenmek, tartışmak, karar üretmek ve bu kararı hayata geçirtmenin bilincini de üstlenmelidir. Teşekkür ederim.

Başkan : Evet biz de teşekkür ederiz, son bir soru, buyrun,

Soru : Ekonomik bağımsızlığını kazanmayan insanın siyasal bilinci kazanması nasıl olacaktır?

Ç. Uygur : Bu görev sorumluluk duyan herkesin görevidir bir, iki sorunların üstesinden gelinebilmesi doğrultusunda 80 öncesinde olduğu 80 sonrasında da çok çok sözü edilen bir birlik olayı var. Bugüne kadar birliği yaratma doğrultusundaki çalışmalar aslında birlik çalışmaları değil ayrılık çalışmalarıdır. Derim ki sorumluluk duyan insan, sorumluluk duyan aydın, teknokrat, yazar, çizer, öğrenci, öğretmen, memur, sıradan işçi, işçi önderi yukarlarda elit laflar etmekten kaçıp, orda mücadele vermekte olan işçiler, onların bir biçimde yarattıkları örgütülüklerle işyerinden doğan haklarını alabilme, sendikal örgütülüklerin güçlendirilme doğrultusundaki mücadelelerine katılıp size nasıl yardımcı olabiliriz? Nasıl çözümler getirebiliriz veyahutta neler istemektesiniz deyip oraya gitmelidirler. Memur arkadaşlar şimdi örgütlenmek için koşutuyor. Birliği kendi geçmişleri üstüne inşa etmekten vazgeçip o mücadelenin içindeki memurlara gidip, onların mücadelesine katılmak onların mücadelesini toplumsal muhalefet anlamında yükseltmek sorunu çözümündeki başlangıç adımdır diye düşünüyorum.

M. Koray : Lütfen reçete istemekten vazgeçin. Çünkü burada bir takım gerçeklere değiniliyor. O gerçeklere yanıtlarımız neyse bunları hepimiz bizler bulacağız. Örneğin bir takım şeylerden söz ediyorum arkadaşlarım, genel olarak yapılan yanlışlar veya bugünkü gerçekler, demek ki yanlışları görüp başka ülkeler veya kendi gerçeklerimizden yola çıkıp yanıtlarımızı bulmak durumundayız. Ne zaman ki bu tepkilerimiz gelecek yanıtlarımızı kendi kendimize bulacağız, tartışarak ya da, arkadaşlar arasında o zaman işte grevdeki işçinin çözümü de daha kolay, işsiz olanın da örgütlenmemiş kesiminin de.

İ. Karababa : Şablon aramayalım. Bir ikincisi arkadaşım istediğimiz şey şu kadar geçmişten örnek te getirerek bu soruyu insanların kendi kendine sorması. Ben geçinemiyorum baskı altındayım peki benim bireysel kusura mı bu? Neden ben açım? Neden ben az para kazanıyorum. Buna kim karar veriyor? Benim kararım bunun içinde yoktur. Biz o kaderi kendiniz kendinize tayin etmediniz. Onu siz sorgulamaya başlayacaksınız, yandakilerle konuşacaksınız. Ulus olarak mücadele dediğimiz yeni başlıyor dediğimizde insanların değerlendirmesi kendi kaderlerini kimin çizdiğinin farkına varması onlara karşı mücadele vermeye başlamasıdır. Teşekkür ederim.

Başkan : Kısaca özetlemeye çalışırsak her üç konuşmacının da dile getirmek istediği, içinde yaşadığımız koşullarda genel olarak çalışanların sorumluluk duyması ve haklarını aramasını ve sendikalaşma hakkı ve grevli toplu sözleşmeli hakların en basit anlamda insanların demokratik bir talebi olduğudur. Çalışanların öncelikle siyasi bilincini artırıp ve kendilerinin mutlaka sendikalaşması ve grevli toplu sözleşmeli hakları alması gerektiğinin bilincine varması gerekmektedir. Göstermiş olduğunuz ilgiye TMMOB olarak teşekkür ediyoruz.

DİL TAZMİNATI

Önceki sayımızda ilgili tüm değerlendirmeleri yapmaya çalışarak, yürürlükteki en son tebliğin olumsuzluklarını dile getirmiştik. Aradan geçen süre içerisinde;

Maliye ve Gümrük Bakanlığı ile Devlet Personel Başkanlığının 21 Eylül 1990 tarihli resmi gazetede yayınlanan yeni bir tebliği ile kamu personelinin yabancı dil bilgisi seviyesinin tesbitine dair esaslar yeniden düzenlenmiş olup, 26.6.1990 tarih 20560 sayılı resmi gazetede yayınlanan dil bilgisi seviyesinin tesbitine dair esaslar yürürlükten kaldırılmış olmaktadır.

Bu son tebliğin getirdiği değişiklikler şu şekildedir.

1- Yabancı dil bilgileri (c) ve daha üst seviyede olan teknik personel, başka bir sınava girmeksizin 418 sayılı K.H.K.nin 8.inci maddesinde belirtilen oranlarda özel hizmet tazminatı artırımına olanağından yararlanabileceklerdir. (Dinlediğini anlama ve konuşma sınavlarına girme koşulu kaldırılıyor.)

2- Önceki tebliğde belirtilen ve 26.11.1989 tarihinden önce yapılan yabancı dil bilgisi tesbit sınavında başarılı olmuş olanların sınav sonuçlarının geçersiz sayılacağı hükmü kaldırılarak, bu personelin başarılı olduğu, ancak dil bilgisi seviyelerinin tesbiti bakımından, durumlarını ÖSYM'den alacakları belge ile kurumlarına belgelemeleri neticesi, belge seviyesine göre özel hizmet tazminatı oranlarından yararlanabilecekleri hükme bağlanmıştır.

3- ÖSYM'nin 1989 yılı Kasım ayı ve 1990 yılı Mayıs ayı içinde yaptığı dil bilgisi seviye tesbit sınavında (A), (B), (C) düzeyinde puanı olanların ise yabancı dil tazminatı alma hakları saklı tutulmakla birlikte bu personelin özel hizmet tazminatı artırımından yararlanabilmesi için 1 Nisan 1990 ve 2 Eylül 1990 tarihlerinde ÖSYM'ce yapmış olan "Dinlediğini anlama ve konuşma"

sınavlarında da en az (C) düzeyinde puan almaları şartı getirilmektedir.

4- Sınava girmeksizin (C) seviyesinde kabul edilenlerle sınav sonucu (C) seviyesinde puan alanlar, (A) veya (B) seviyesinde tazminatlardan yararlanmak için yeniden yabancı dil bilgisi seviye tesbit sınavına girebileceklerdir.

Bu tebliğ ile 2. maddesinde sözü edilenlerin hakları önceki tebliğe göre bir ölçüde geri verilmekle birlikte 26.11.1989 tarihinde önce yapılan yazılı, sözlü sınavlarda 70'in üzerinde puan alınması, sınavların tek başarı ölçütü olarak değerlendirilip, kazananların tazminatlarında bu ölçüte göre arttırılırken, şimdi bu tebliğe göre o sınavlarda (yazılı ve sözlü) alınan ortalama puanın seviyesinin ÖSYM'den belgelenmesi istenmekte ve bu seviye esas alındığında da tazminat oranları değiştirilmiş, genellikle de düşürülmüş olmaktadır. Konunun hukuk kuralları çerçevesinde değerlendirilmesi halinde, bu elemanların şimdiki en yüksek özel hizmet tazminatı oranından yararlanmaları gerekirdi.

Ancak her iki kararnamede de ODTÜ, BOĞAZIÇI ve BİLKENT gibi üniversitelerden mezun olanlar en alt düzeyde (C) seviyesinde kabul edilmektedir. Oysa daha önce bu durumda bulunanlar en üst düzeyde kabul edilerek dil tazminatları ödenmekteydi. Bu da önemli bir çelişki olmaktadır. Ayrıca sözkonusu üniversitelerin bir anlamda (C) düzeyinde, yani alt düzeyde dil öğretimi verdikleri sonucu çıkarıldığı görülmektedir. Bu konun değerlendirilmesi halinde ilgili üniversitelere yapılacaktır.

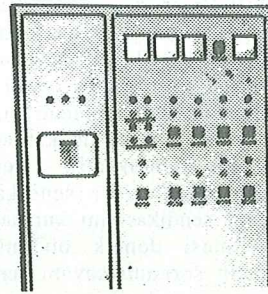
Odamız, dil tazminatına ilişkin olarak çıkarılan kararnamelerle haksızlığa uğrayan üyelerimizin başvurusu halinde yardımcı olacaktır.

KUMANDA, PANO SANAYİ ve TİCARET LTD. ŞTİ.

DAVUT YANIK
AHMET YANIK

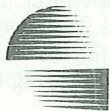
HER NEVİ HARİCİ DAHİLİ
TEVZİ TABLOLARI, SIVA-ALTI,
SIVA-ÜSTÜ AYDINLATMA
TABLOLARI UZAKTAN
KUMANDALI OTOMATİK
SİSTEMLERİ İMALATI VE
ELEKTRİK MALZEMELERİ

607 Sokak No. 15
Çamdibi - İZMİR

33 65 21
33 65 14

TMMOB
ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
İZMİR ŞUBESİ HABER BÜLTENİ

- AYDA BİR ÇIKAR
- ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI İZMİR ŞUBESİ ÜYELERİNE ÜCRETSİZ YOLLANIR.
- ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI İZMİR ŞUBESİ ADINA SAHİBİ VE YAZI İŞLERİ SORUMLUSU M. MACİT MUTAF

ADRES: TALATPAŞA BUL. NO: 17/1
ALSANCAK - İZMİR
TEL : 213545 / 221760 FAX: 633241

BASILDIĞI YER :
ALTINDAĞ MATBAACILIK - İZMİR
TEL : 22 06 29